

jest oprávněn se zbožím samostatně disponovati a je odeslati, nikoliv jen zřízenec, který vykonává příkaz majitele zboží.

St-1 brojí proti tomu, aby byl považován za odesílatele. Zda mu tato vlastnost přísluší čili nic, jest otázka skutková. Žal. úřad tuto vlastnost st-li příkládá a dospěl k tomuto úsudku, máje protokolárním výsledkem st-lovým za potvrzeno, že st-1 skutečně zboží na dráze k dopravě odevzdal jako plnomocník fy. V. R. Správní spisy a jmenovitě protokol z 30. června 1921 o výsledku Alfonse R. neposkytují však žádného podkladu pro tento úsudek žal. úřadu, neboť Alfons R. nikdy a nikde nedoznal, že by byl plnomocníkem fy. V. R., pokud se týče fy V.R. a syn. Taktéž nemohla tvořiti dostatečný podklad pro zmíněný úsudek žal. úřadu zpráva četnické stanice v L. z 19. srpna 1921, že Alfons R. neprovozuje obchod samostatně, nýbrž jeho otec Čeněk R. a syni, že však Alfons R. jest v obchodě jako vedoucí zaměstnán, na kteroužto vlastnost poukazuje též odvodní spis žal. úřadu.

Žal. úřad nezjistil tedy bezvadným způsobem, zda st-1, jak tento v odvolání namítal, jednal pouze jako zřízenec k rozkazu majitele obchodu, nebo zda a v jaké vlastnosti byl skutečně oprávněn k samostatným dispozicím za firmu, což výsledkem majitele této firmy, po případě dalšími spolehlivými prostředky zjištěno býti mohlo. Skutková podstata nebyla tedy dostatečně zjištěna, v čemž spočívá podstatná vada řízení, jež znemožňuje nss-u přezkoumávati zákonitost nař. rozhodnutí, pročez bylo toto dle § 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 2406.

Státní zaměstnanci (Slovensko): Zásady pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slovensku, schválené usnesením min. rady ze 27. července 1920 nemají povahu právní normy, nýbrž jen vnitřní instrukce. — II. Státnímu zaměstnanci vznikají proto právní nároky teprve, když úřad mu ve smyslu uvedených zásad určité výhody propůjčí, a to jen v mezích výhod poskytnutých. — III. Nelze mluvíti o obmezení časového postupu, dosáhl-li ho úředník slovenskou výhodou dříve.

(Nález ze dne 26. května 1923 č. 7057.)

Prejudikatura: Boh. 1699, 1929, 1984 a j.

Č. 2407.

Školství (Morava): I. Není vadou, jestliže úřad — vylučuje dítě z návštěvy školy ve smyslu § 20 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 mor. z. z. z r. 1906 — dovolává se též zákona z 3. dubna 1919 č. 189 Sb. — II. Je nezákonné, posoudil-li úřad národnost dítěte nikoliv podle národnosti manželského otce, ale podle národnosti matky, pokud nezjistil zvláštních důvodů, pro které dítě v konkrétním případě sleduje národnost matky.

(Nález ze dne 26. května 1923 č. 8269.)

Prejudikatura: Boh. 1397, 1398 adm. a j.